

FEUILLETON

EUROPEAN ORTHODONTOLOGICAL SOCIETY ELEVENTH ANNUAL CONGRESS LONDEN 27 EN 28 MEI 1925

Het jaarlijksch Congres van bovengenoemde Vereeniging was voor 1925 bepaald in Londen en was zóó vastgesteld dat het onmiddellijk voorafging aan de jaarvergadering van de B(ritish) D(ental) A(ssociation). Dientengevolge was de opkomst zeer belangrijk toen de Voorzitter Hipwell te Parijs de Vergadering opende. Tal van landen waren vertegenwoordigd, de Hollanders waren 4 man (of liever 3 mannen en één vrouw) sterk.

De eerste spreker was de voorzitter van de B. D. A., die het uitvoerige rapport behandelde, dat een commissie uit die Vereeniging had ingediend over het Orthodontische studieplan voor de tandheelkundige studenten.

Orthodontie is in Engeland nog geen examenvak en met klem wordt aangedrongen hierin verandering te brengen.

Men is daar overigens van meening, dat het groote bezwaren heeft, de studenten patiëntjes te laten behandelen, omdat de ervaring leert, dat daar weinig van terecht komt, hetgeen niet in het belang is van de kinderen en evenmin van den student, die door de mislukking van dit onderdeel den schrik te pakken krijgt.

Daarom wordt voorgesteld uitvoerig de theorie en de techniek te behandelen en voorts in een cursus van drie maanden de kliniek te laten volgen. Vervolgens zal er zijn een „post graduate” cursus voor die studenten, die daartoe den wensch te kennen geven, en tevens wil men tandartsen in de gelegenheid stellen aan alle tandheelkundige scholen „post graduate courses” te volgen, die op geregelde tijden zullen worden gehouden, waardoor de practici capabel zullen zijn hun orthodontische kennis te ontwikkelen en bij te houden, hetgeen een alleszins gelukkige gedachte lijkt, temeer waar deze wetenschap nog immers een zeer bewegelijk aspect vertoont. Men kon zich dan ook over het algemeen met deze inzichten zeer wel vereenigen.

De bekende Engelsche Orthodontist Campion hield daarna een voordracht over zijn methode van het bepalen van de faciale maten, waarover de gemoederen nog al verdeeld waren.

Dr. Rojas uit Peru, die zoo juist ontsnapt bleek te zijn uit de States, waar hij een cursus van Angle had meegemaakt, die hem tot een geestdriftig aanhanger van diens leer en methoden had gemaakt, gaf ons daarna een enthustiaste beschrijving van de weidaden van den „Ribbon Arch”.

De laatste spreker van den morgen was Collega Coebergh, die o.m. zeer terecht als zijn meening verkondigde, dat hoe men ook over methoden en classificatie mocht denken, het een niet te weerspreken feit was, dat elke Orthodontist, hetzij bewust, onbewust of onderbewust Angle's classificatie gebruikt wanneer hij zijn omgeving in een paar woorden wil duidelijk maken, welk geval hij bedoelt en dat het dus alleszins logisch zou zijn en tot voordeel van de discussies, wanneer door de E. O. S. deze classificatie voor *dit* doel zou worden aanvaard.

Hoewel niemand tegen de juistheid van deze bewering iets kon inbrengen, heeft men om onnaspeurlijke redenen echter geen stappen genomen deze verstandige raad op te volgen, zoodat tot nader orde de chaos in deze materie blijft voortbestaan.

In den namiddag gaf Dr. Lockett (Londen) een bespreking over drie bekende textboeken en wees op het feit hoezeer men op dit gebied nog met elkaar in tegenspraak is.

Daarna hielden Quintero (Lyon), Pitts (Londen) en Chapman (Londen) voordrachten over de behandeling van bepaalde gevallen.

's Avonds vereenigde men zich aan een gezellig banket in een der zalen van Langham Hotel.

Donderdagmorgen hield Prof. d'Alise (Napels) een rede over de etiologie van Angle's 2e klasse, waarna Friel (Dublin) een interessante voordracht hield over het belang van de spierwerking bij de Orthodontische behandeling en waarbij hij een spierdynamometer van eigen vinding demonstreerde, om deze krachten te kunnen meten. Ofschoon voor de praktijk momenteel vermoedelijk van weinig waarde, lijkt dit toch weer een stap voorwaarts van de etiologie en therapie van de dento-faciale orthopaedie.

Dr. Kadner (Hamburg) hield vervolgens een voordracht over het erfelijkheidsprobleem ten opzichte van tanden en kaken.

De namiddag was gewijd aan demonstraties van modellen en apparaten, waar o.a. Coebergh de verschillende ligaturen en hunne werking demonstreerde op een vernuftig gevonden appa-

raat van groote houten tanden, die de beweging door het ligere natuurgetrouw weergaven.

In het algemeen kan men zeggen, dat over de geheele linie bleek hoezeer men inziet dat het enge standpunt der uitsluitende tandregulatie zoo snel mogelijk moet worden verlaten, om plaats te maken voor de dento-faciale orthopaedie, waarbij een grondig anatomisch, pathologisch en biologisch inzicht in de allereerste plaats volkomen onmisbaar is.

Uit het vuur waarmede voor- en tegenstanders van de meeningen van Angle, Case, Dewey, Simon, Campion e. a. elkaar bestreden, bleek verder wel ten duidelijkste, hoezeer de Orthodontie van technisch vak tot wetenschap verheven is!

Tot slot werd een huishoudelijke vergadering gehouden, waarvan als voornaamste feit te vermelden valt, dat Coebergh de eer te beurt viel, met algemeene stemmen tot voorzitter te worden gekozen, met welke welverdiende onderscheiding wij hem, ons en de E. O. S. van harte gelukwenschen!

De Jaarvergadering van de B. D. A. vond plaats van 28 Mei tot 2 Juni en wij waren nog in staat een paar dagen ook daar een kijkje te nemen, waar wij hartelijk verwelkomde gasten waren.

Van het feestprogram, dat even goed verzorgd leek als het zeer uitgebreide sociale en wetenschappelijke deel, waren wij tegenwoordig op den ontvangstavond in Cecil Hotel, waar een 1000 à 1200 personen kleur en leven in de zalen brachten en bij de avondreceptie in de Guildhall, waar de Lord Mayor van Londen in het aloude, interessante gebouw de honneurs waarnam.

Een groot aantal wetenschappelijke voordrachten stonden op het programma vermeld, terwijl ook tal van demonstraties werden gehouden en in de verschillende hospitalen aan de klinische belangstelling kon worden voldaan.

Bij de demonstraties trok onze aandacht de „Lampada Italiana” waarover een jaar geleden Prof. Arnone uit Florence in de Dental Cosmos heeft geschreven en over welker resultaten bij de behandeling van ontstekingen men alleszins gunstige uitkomsten schijnt te verkrijgen, en een, door de ook ten onzent welbekende Collega Fripp, gedemonstreerd apparaat van Grieksche vinding, waarbij de rubber voor de prothese niet meer wordt gestopt, maar van uit een patroon in de Cuvet wordt geperst.

Van de zeer uitgebreide tentoonstelling, aan de vergadering verbonden, brachten wij mede een doos „Ixolain”, waarmede op *zeer eenvoudige wijze*, op de rubberprothese een laag porcelein

kan worden aangebracht, die in plaats van de rose rubber aan hooge eischen voldoet, wat betreft het aesthetische effect, door de natuurlijke tandvleeschkleur verrassend mooi weer te geven. ¹⁾

De — uit den aard der zaak oppervlakkige — indruk, die de buitenstaander kreeg van deze jaarvergadering der Engelsche Collegae was onverdeeld gunstig. Er wordt in Engeland klaarblijkelijk heel hard en goed gewerkt in velerlei richting en degenen die daar een volgend maal eens een kijkje gaan nemen, zullen zich hun reis evenmin berouwen als de Hollanders, die zich thans die moeite genomen hebben. Het kan onzen landgenooten een aansporing zijn om ook eens wat meer van hun werkkraft en capaciteit te toonen, dan de laatste jaren veelal het geval is!

CH. F. L. NORD.

¹⁾ Na het inmiddels zelf te hebben toegepast kan de schrijver deze methode en zeerste aanbevelen. De leverancier is L. PORRO Ltd. 33, New Cavendish Street London W.1.